

mensætter bestyrelserne, vil man respektere det, der står i ligestillingsloven. Men det fremgår ikke direkte på samme måde, at resten af ligestillingsloven, nemlig den, der forpligter til, at man aktivt arbejder for ligestilling, også gælder.

Jeg vil være meget glad, hvis ministeren vil komme herop og bekræfte, at det er tilfældet.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

I forlængelse af det svar, som jeg har givet på spørgsmål nr. 19, kan jeg blot tilføje, at vi i lovforslag nr. L 142 naturligvis opfatter det således, at alle forpligtelser og intentioner i ligestillingsloven skal opfyldes, ligesom de skal i alle andre love.

Hermed sluttede forhandlingen.

Kl. 14.45

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

31) Første behandling af lovforslag nr. L 221: Forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler. (Mulighed for at opkræve gebyr i den fysiske handel, når der betales med betalingskort).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 30/4 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Rikke Hvilshøj (V):

Dette lovforslag er resultatet af en hård fødsel. Økonomi- og erhvervsministeren har haft en

række forhandlinger med Finansrådet, Forbrugerrådet og Dansk Handel & Service med det formål at finde en løsning, der kan sikre dankortet i fremtiden, og som de tre aktører kunne nikke ja til. Det har ikke været en let opgave, men det lykkedes.

I Venstre er vi yderst tilfredse med, at der er fundet en løsning. Med den nuværende § 14, der forhindrer bankerne i at tage gebyrer i detailledet på dankorttransaktioner, var der udsigt til, at det unikke dankortsystem ikke ville eksistere om få år.

Bankerne ville ikke videreudvikle dankortet, og det ville blive fortrængt af andre forbrugernes og detailhandlerne dyrere kort. Det ville vi i Venstre være kede af. Hvis vi derfor som politikere ikke handlede nu, ville man med rette kunne bebrejde os det om nogle år, når det ville være for sent at redde dankortet.

I fremtiden har vi brug for et dankort med en større sikkerhed. Den nuværende magnetstribe er blevet for let at kopiere og svindle med, og derfor skal et fremtidssikret dankort være udstyret med en chip, og det er for dette chipkort, at bankerne fra 2005 kan opkræve op til 50 øre pr. transaktion i detailledet.

På den måde giver vi bankerne et incitament til at fremtidssikre dankortet til gengæld for, at de kan få lov at dække en del af omkostningerne med det nye tilladte gebyr. Både banker, forbrugere og detailledet har klare fordele af dankortsystemet.

I Venstre har vi noteret os Forbrugerrådets reaktion umiddelbart efter, at ministeren havde opnået en forståelse for skitsen til den nye regulering af dankortet hos de førnævnte parter. Den var positiv og blev set som en sejr for forbrugerne, der nu var sikret et dankort, som godt nok ikke længere ville være gratis, men som ville være langt billigere end de alternative kort, som med tiden ellers ville fortrænge dankortet. Venstre deler denne positive reaktion på forbrugernes vegne.

For at sikre at de små handlende ikke bliver uforholdsmæssigt hårdt ramt, friholdes forretningernes første 5.000 dankorttransaktioner om året for gebyr. Samtidig gives der mulighed for at give de unge mellem 15-18 år et dankort med saldokontrol.

Også dette element hilser Venstre velkommen, da vi mener, at også de unge skal have mulighed for at få fordel af at kunne betale med betalingskort, men da vi ikke ønsker at ændre reglerne for unge under 18 års mulighed for gæld-